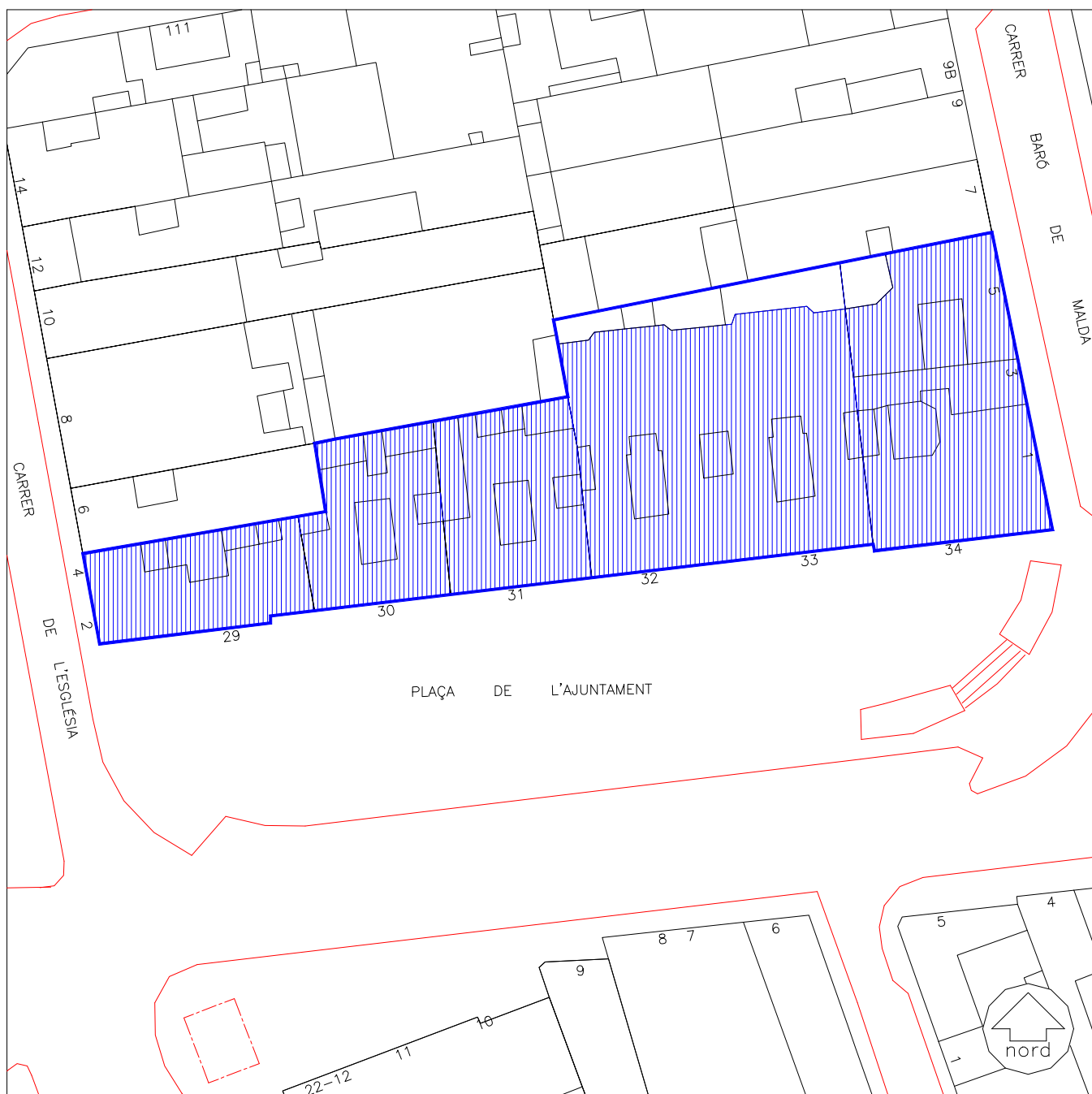

ADREÇA PRINCIPAL:

Ajuntament, Pl. de l', 29-34

ADRECES SECUNDARIES:

Baró de Maldà, C. del, 1-5

Església, C. de l', 2-4

ADREÇA PRINCIPAL: Ajuntament, Pl. de l', 29-34

ADRECES SECUNDARIES: Baró de Maldà, C. del, 1-5
Església, C. de l', 2-4

DENOMINACIÓ: Edifici "Caixa de Pensions"

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1947-1950 Manuel Puig Janer, arquitecte municipal

US ORIGINAL: Edifici d'habitatges i comerços

US ACTUAL: Edifici d'habitatges i comerços

Vista general del conjunt (Abril 1996)

Detall del cos de la Plaça de l'Ajuntament número 34 (Abril 1996)

CITES:**(PEPPA)**

"Naturaleza: Edificios de viviendas entre medianeras de planta baja y cuatro pisos; la parte situada junto a la c. Barón de Maldá tiene planta baja y cinco plantas piso.

Descripción arquitectónica: Edificios de planta baja y cuatro pisos (excepto la parte situada junto a la c. Barón de Maldá que tiene planta baja y cinco pisos). Fachada plana formada por tres franjas horizontales, con pequeños resaltes y balcones en la franja intermedia que quedan marcados en la fachada principal. Esta franja intermedia tiene dos filas de huecos correspondientes a dos plantas (1ª y 2ª).

Dichos huecos en el cuerpo central están separados por pilastras de estilo dórico. Otra franja corresponde a planta baja y la tercera a las plantas piso 3º y 4º con un tipo de huecos diferentes de forma cuadrada.

La franja intermedia y la superior están separadas por una cornisa que se remarca fuertemente en la que se acaban las pilastras que empiezan en el piso 1º.

El tipo rectangular de fachada, la disposición de los huecos y la composición dominante horizontal hacen pensar en modelos renacentistas (palacios florentinos).

(CASAS, 1986 A)

"La Plaça de l'Ajuntament és de fet un gran espai obert que resulta de l'agregació de quatre espais menors: la vorera de davant de la Casa de la Vila, la gran plaça sobrealçada presidida per la façana del bloc de cases de la Caixa de Pensions, l'espai de davant de l'església i la placeta de Mossèn Homar (popularment coneguda com a placeta de la palmera i que, a més d'aquest arbre, presumeix de dues magnífiques magnòlies que emmarquen un brollador romàntic). Les parets cegues que tanquen el conjunt de la plaça per llevant i per ponent, ens recorden que aquest espai és un esvoranc obert en el primitiu carrer Major, un espai no del tot integrat, una plaça que, al cap de més de cent anys d'haver encetat la seva història, no ha arribat en un punt d'equilibri.

A mitjans segle passat, l'únic espai obert que hi havia en aquesta zona era una breu placeta davant de l'edifici de l'església del 1600. Dels quatre espais que avui formen la plaça, aquest vindria a ser el que queda entre la graonada de l'església i la calçada del carrer Major. Les dimensions originals, de fet, eren encara més reduïdes, puix que la façana de l'església desapareguda arribava més endavant que el front de la graonada, i el cos del campanar avançava fins a tocar la línia del carrer Major. El pont que unia l'església i la casa rectoral acabava de fer la placeta un espai anxovat i ombrívol. Per la banda de migdia, el jardí i l'hort de la rectoria ocupaven l'actual placeta de Mossèn Homar i el triangle de la vorera de davant de la Casa de la Vila. Aquest triangle va ser la primera conquesta, la primera ampliació de la primitiva placeta, fou la que es va anomenar "Plaça de la Llibertat". La paret de l'hort del rector va ser enderrocada per disposició de la Junta Revolucionària local, que administrà la població en els primers moments que seguiren la revolució del 1868. La mateixa Junta disposà també l'enderroc del pont de la rectoria (...) Ja hem vist doncs quin és l'origen de dos dels quatre espais que formen la plaça actual. La resta del conjunt (...) són espais que es guanyen l'any 1937 amb l'enderrocament d'un rengle de cases setcentistes que hi havia davant l'Ajuntament, amb l'enderrocament de l'antiga església i amb la demolició de les tanques i galeries del jardí de la casa rectoral" (pp. 34 i 35)

VALORACIÓ:

La desordenada formació urbanística de la plaça de l'Ajuntament és de cronologia recent i va fortament lligada als esdeveniments revolucionaris que han sacsejat la història contemporània del nostre país des de la passada centúria. En el cas que ens ocupa, l'any 1937, en plena Guerra Civil, es procedí a l'enderroc de l'antiga església de santa Eulàlia de Mèrida i d'un seguit de cases setcentistes situades al carrer Major, entre el de l'Església i el del Baró de Maldà. No fou fins deu anys més tard (1947) que sota projecte i direcció de l'arquitecte municipal de l'Hospitalet Manuel Puig Janer es reorganitzà tot el conjunt de la plaça i es projectà aquest front de façana unitari.

L'obra tingué la promoció de l'antiga "Caja de Pensiones para la Vejez y el Ahorro" i el bloc encara és conegut avui dia com l'edifici de "la Caixa".

Sens dubte, la intenció d'aquesta urbanització va ser la de donar un caràcter homogeni al conjunt de la plaça, oferint una façana contínua i amb intenció monumentalitzadora. Amb tot, el conjunt no és idèntic en totes les seves parts. Els extrems no estan tractats d'igual manera i mentre el que fa cantonada al carrer de l'Església gaudeix d'un cos sortint a manera de tribuna, a l'altre extrem (carrer Baró de Maldà) té un nivell més fins arribar a un cinquè pis. Es en aquest cos, ocupat en els baixos per una oficina de l'entitat bancària promotora, on destaquen unes pilastres compostes que van del primer fins el tercer pis i que sustenten un arquitrau on es llegeix el nom de la caixa d'estalvis. Encastada a la paret entre les pilastres s'hi troba una representació religiosa esculpida

L'obra combina l'obra vista -dominant- amb la pedra artificial i el formigó. En conjunt se'ns presenta una façana amb una forta horitzontalitat marcada pels diferents tractaments dels nivells de pis: els dos primers agrupats i amb pilastres entre ells i els dos següents que es distingeixen per l'ús de materials diferents de parament.

PROTECCIÓ:

Conjunt tipus I

Façana i volumetria

CRITERIS D'INTERVENCIÓ

Les obres de restauració o rehabilitació s'hauran de limitar a la neteja i manteniment de les característiques constructives de l'edifici, evitant procediments agressius que alterin el maó o la pedra.

SITUACIÓ URBANÍSTICA

Actualment els diferents immobles d'aquesta unitat estan qualificats pel PGM com a zona en densificació urbana semiintensiva (13b). El conjunt, amb la seva actual volumetria i edificabilitat, s'ha de conservar com a estructura no substituïble.

